

Sveikas,

Tu žinai, aš vis_ žiem miegojau ir tik dabar pabudau. Taigi - spaudžiau nuo rudens iki pavasar_ ir kažką sapnavau. O kai atsibudau, pamačiau, kad pel_ sugraužė mano bibliotek_ - ne tik senuosius laiškus, bet ir visą švar_ popieri_. Nesugalvojau nieko kito, kaip tau savo spygli_ parašyti ant švieži_ klev_ lap_.

Aš nemačiau žiemos, atsibudęs prie savo kelm_ radau žiupsnel_ snieg_. Jis buvo toks maloniai šaltas - tu nepyk, tačiau jį suvalgiau iš karto, niekam nepasiūlęs. Ar visa žiem_ buvo tokia maloni? Anądien girdėjau čiauškančias zyles: jos kažką kalbėjo apie žiem_. Nesupratau ką, bet atrodė, jog žiem_ joms visai nepatiko. Keisti tie paukščiai: žiema yra pats gražiausias metas, kai gali ramiai miegoti ir tau niekas nerūpi.

Gerokai pamiegojus net šonus sopėjo. O kaip norėjau valgyti! Tačiau pavasarį ne taip lengva rasti ką nors sukrimsti. Maniau - nutversiu varliuk_, tačiau žiūriu - jie visi baloj_ kurkia. Ieškojau kirminuk_, bet ir jų bus daug vėliau, vasar_. Buvau sutikęs kišk_, kurį ir tu gerai pažįsti, tai jis man pasiūlė graužti žol_. Gera jam, kad jis kitko neėda. O aš žolės praryti negaliu net ir bado spaudžiamas.

Dien_ baigiasi, prirašiau piln_ klev_ lap_. Metas spęsti pinkles pel___. Parašyk, kaip tu miegojai šią žiem_. Ar prisimeni, ką sapnavai? O gal tu nemiegojai, kaip zylės? Ar tau patiko žiem_? Ką įdomaus nuveikė žiem_? Gal kas įdomaus nutiko? Būtų įdomu sužinoti.

Sotaus tau pavasario ir graž__
nakt_ medžioklei ! Tai aš, EŽYS.